Fel de fel

A SALVAT 70 DE VIEŢI

François Leprêtre e patronul unei bărci de salvare şi în lunga lui carieră a salvat 70 de vieţi omeneşti. Pentru această frumoasă purtare el a primit nenumărate medalii şi acum i s'a acordat crucea de ofiţer al Legiunii de onoare.

Venit la Paris pentru ceremonia decorării care se va face în amfiteatrul Sorbonei, el şi-a luat şi pe bătrâna lui soţie, căreia a ţinut să-i arate frumuseţile capitalei.

xx

Telefonul acum 60 de ani

Azi când telefonul e atât de indispensabil în viaţa de toate zilele încât fraza „dă-mi un telefon" se aude mai des de cât „bună ziua", nimeni nu se mai gândeşte că a fost un timp nu prea depărtat când nici nu se visa de existenţa telefonului.

Acum 60 de ani, un an după expoziţia internaţională dela 78, unde fuseseră prezentate primele aparate telefonice, lumea privea încă telefonul ca o simplă jucărie.

Când Graham Bell voi să-şi prezinte el însuş invenţia cetăţenilor new-yorkezi, ziarele duseră o vie campanie împotriva lui, vestind pe cititorii lor să nu se lase înşelaţi de un inventator dement...

Un cronicar cu pretenţii ştiinţifice scria: „oricine ştie că o sârmă de aramă e insuficientă spre a transmite vocea omenească la sute de kilometri".

Ce-ar zice azi acest „cunoscător" dacă i s'ar pune receptorul la ureche şi ar fi invitat să vorbească dela New-York cu cineva din Londra ?...

Cine a descoperit vitaminele

Medicul olandez Eijkman care îngrijea la Java nişte prizonieri bolnavi de „beri-beri", o boală cu caracter nervos, observă într'o zi că nişte găini, care se găseau într'o curte învecinată, prezentau aceleaşi fenomene. Toţi se hrăneau cu orez curăţat de coajă.

Medicul avu atunci ideea de a adăoga la hrana lor tărâţe de orez, adică ceeace rămânea după curăţirea orezului şi obţinu în scurtă vreme vindecarea bolnavilor.

Ceva mai târziu, chimistul Funk prepară în stare pură principiul cuprins în această tărâţă şi îi dete numele de vitamină, fiindcă credea că găsesc în ea un proces chimic denumit „amină".

Maxime şi cugetări

Nebun corăbier s'ar socoti acela carele pânzele împotriva vântului a deschide ar îndrăzni.

Dimitrie Cantemir

O sentinţă ciudată

La Paris a fost condamnat la închisoare pe viaţă un anume René Brochet, în vârstă de 41 de ani, care şi-a omorît prietena, o tânără fată de 26 de ani.

Cazul ar fi banal, dacă acest ciudat asasin n'ar fi procedat într'un mod cu totul neobişnuit şi chiar, — după credinţa lui, — absolut legal...

In adevăr, numitul René Brochet, care şi-a aşteptat prietena la intrarea metroului şi a doborît-o cu un foc de revolver, a lăsat acasă, în evidenţă, o declaraţie, sau mai bine zis un proces verbal redactat în următorii termeni:

„Se recunoaşte prin aceasta că René Brochet e un om cu un caracter de înaltă moralitate şi că e însufleţit de unul din cele mai frumoase şi mai rari sentimente; se recunoaşte deasemeni că numita Raymond Arrive n'a înţeles niciodată sensul adânc al marei dragoste ce nutrea pentru dânsa şi că nu e demnă de imensa lui afecţiune.

Din aceste motive verdictul Curţii (compusă din el singur) e o sentinţă de moarte".

Ce e mai ciudat e că asasinul a fost găsit perfect responsabil.

Raymonde era secretara lui Brochet la o mare firmă comercială.

El cheltuise sume enorme cu ea şi mai târziu descoperindu-se nereguli în socotelile lui, a fost concediat.

PĂRUL ŞI CULORILE LUI

Culoarea părului unei persoane are vreo legătură cu temperamentul şi caracterul acesteia? Iată o întrebare la care s'au dat tot felul de răspunsuri al căror rezultat a fost că s'a creiat pe drept, sau pe nedrept, anumite prejudecăţi.

De pildă, părul roşu nu e o recomandaţie tocmai bună pentru acele sau aceea care'l poartă, fiindcă aşa l-a primit dela natură. Femeile cu părul roşu, în special, par să fie foarte primejdioase pentru pacea căsniciilor, dar nici cele cu părul blond auriu nu sunt mai puţin de temut. Ce să mai spunem atunci de brune, care de când lumea au fost femeile fatale prin excelenţă? Atunci?... Ce culoare de păr mai rămâne care să ne inspire încredere? Părul şaten, câteva nuanţe de blond mai mult sau mai puţin şters şi, desigur, părul alb. Din nefericire părul alb nu mai e primejdios din pricină că în general nici chipurile pe care le împodobeşte nu mai sunt. Şi totuş cunoaştem cu toţii farmecul unui obraz tânăr înconjurat de bucle albe.

Iată de ce sunt femei, care primesc cu bucurie o albire prematură, sau chiar caută s'o obţie prin mijloace artificiale. Dar, lucru curios, părul nu albeşte numai din pricina vârstei şi ceeace nu pot face uneori anii oricât de mulţi s'ar îngrămădi pe capul unui om, poate face o emoţie puternică într'un timp extrem de scurt. Sunt nenumărate cazuri de acest fel. Fără să mai vorbim de nefericita regină a Franţei Maria-Antoaneta, care în închisoarea „Conciergerie" a albit în câteva zile, putem cita cazul femeii Leclerc, care în anul 1830 fiind citată în procesul lui Louvel, asasinul ducelui de Berry, a albit într'o noapte. Un senior spaniol a albit în câteva ceasuri, aflând că va fi decapitat; dar, şi mai extraordinar e cazul unui revoltat din India, care fiind judecat de curtea marţială, a albit pe când i se lua interogatorul. Se povesteşte apoi că un copil, care era cu mama sa într'o trăsură ai cărei cai se speriaseră, a suferit o comoţie atât de puternică încât la o săptămână după accident i s'au ivit în păr cinci şuviţe albe. Dar, lucru şi mai extraordinar, aceste şuviţe corespundeau exact cu poziţia degetelor mamei sale, care îi pusese mâna pe cap în timpul nenorocirii.

Apologia bucătăriei

Unul din cei mai renumiţi bucătari londonezi, d. Emile Aymoz dela Dorchester Hotel, a ţinut mai deunăzi, o foarte interesantă conferinţă arătând gravele consecinţe ce le poate avea pentru omenire o hrană prost preparată.

D-sa e de părere că războaie au fost pierdute, naţiuni distruse şi căsnicii ruinate, numai din această pricină.

După acest maestru al artei culinare, un bucătar e cel mai romantic personaj de pe pământ. Iată de ce ar trebui să se ceară noilor căsătoriţi să cunoască la perfecţie bucătăria, fără de care nu poate fi fericire adevărată într'o casă.

Mare parte din divorţuri şi în special dintre cele dela Hollywood n'au alt motiv decât acesta.

D. Aymoz a mai spus între altele: „Dacă bucătarul lui Disraeli ar fi ars peştele sau i-ar fi dat o cafea prost fiartă în dimineaţa memorabilă, în care prim-ministrul reginei Victoria a hotărît să cumpere acţiuni de ale Canalului de Suez, cine ştie ce curs ar fi luat istoria Imperiului britanic?"

„Spuneţi-mi ce mănâncă un om şi vă voiu spune ce caracter are", spun americanii, şi au perfectă dreptate.

Medici paraşutişti

Avioanele, cari în timp de război devin arme atât de distrugătoare, sunt, din fericire, tot atât de eficace când e vorba de a se salva vieţi omeneşti. Se citează nenumărate cazuri în care vieţi omeneşti au fost salvate mulţumită faptului că un medicament indispensabil a putut fi adus la timp pe calea aerului.

In Suedia, serviciul sanitar-aerian e dintre cele mai perfecţionate şi în ultimul timp medicii serviciului aeronautic au fost obligaţi să urmeze un curs de paraşută. Această decizie a fost luată cu scopul de a se veni mai uşor în ajutorul populaţiei lapone. In vasta şi sălbateca regiune a Laponiei, nu există medici. Suedezii obţinuseră rezultate apreciabile mulţumită înfiinţării „aero-ambulanţei", adică a serviciului medical prin avion. Dar, medicii întâmpinau mari greutăţi la aterizare, uneori făcând-o imposibilă, ceeace periclita adeseori viaţa pacienţilor. Acum, mulţumită paraşutelor, acest ultim inconvenient va fi îndepărtat.

„Femeea elegantă şi câinele ei"

Acesta e titlul unui interesant concurs ce se va desfăşura pe terenul de polo dela Bagatelle şi la care vor lua parte cele mai distinse femei din Paris şi cei mai frumoşi câini de rasă. Iată unul din concurenţi cu stăpâna lui

Hoţi cari au atacat jandarmii cu focuri de revolver

Târgovişte, 9 Mai

Alexandru Sârbu şi Gheorghe David Matei, din comuna Gura Ocniţei, au furat dela soc. „Româno Americană" din Moreni, un aparat de măsurat gaze, punându-l într'o căruţă, cu care au plecat spre Gura Ocniţei.

Pe drum au fost văzuţi de şeful postului de jandarmi din Gura Ocniţei, care a încercat să-i aresteze.

Hoţii însă au descărcat focuri de revolver în jandarmi, fără însă să-l rănească.

A fost arestat numai unul din hoţi, Gheorghe David Matei, care a fost înaintat parchetului.

xx

O monstruoasă crimă în jud. Constanţa

Constanţa, 10 Mai

O groaznică crimă a fost săvârşită ieri, pe seară, în apropierea com. Negru Vodă (Constanţa).

In timp ce tânărul Constantin Ghiuciuc păştea o turmă de oi pe marginea liniei ferate Bazargic-Medgidia, a fost atacat, pe la spate, de un necunoscut, care i-a pus un sac în cap, iar alt necunoscut a tras asupra lui un foc de armă de vânătoare, rănindu-l grav.

Victima, care mai dădea semne de viaţă, a fost găsită de nişte plugari şi transportată la spitalul din com. Negru Vodă, anunţând apoi autorităţile.

După o jumătate de oră, tânărul cioban a murit.

Din cercetările făcute, se bănueşte că străini de această crimă nu ar fi stăpânul victimei, Constantin Vlad şi ciobanul Tănase Bârzan, cari au fost reţinuţi.

De notat că ciobanul omorît este în vârstă de numai 14 ani.

Accident de circulaţie la Constanţa

10 Mai

Un accident de circulaţie s'a întâmplat azi d. a., pe str. Ştefan cel Mare, în apropiere de spitalul „Dr. Sion".

Automobilul 981 Constanţa, condus de şoferul Gheorghe Hosu, a dat peste bătrânul Sergiu Călin, din şos. Mangalia 20, rănindu-l grav.

MODA

Colecţiunile marilor case, care dictează moda, evocă de pe acum manifestaţiunile elegante ale verei; seratele fastuoase şi toate reuniunile, unde femeia, în această atmosferă specială de căldură şi lumină, pare a atinge apogeul frumuseţii sale, sunt ocaziuni pentru desfăşurarea pânească, cuprinde lumea întreagă. Ea a plecat în croisadă să producă ca moda se feminizează.

Iată o cauză câştigată cu uşurinţă, pentru că într'adevăr e seducătoare şi pitorească.

Corsagele sunt foarte strânse pe talie (mulante) foarte

Fig. I: Fustă, care poate fi de satin negru, sau de organdi alb, brodat cu danteluţe înguste, ce formează romburi, corsagiul în amândouă cazurile este din organdi de mătasă, alb, lucrat în bufuri, mare centură din panglică neagră sau orice culoare, când fusta e albă.

Fig. II: Fustă dreaptă cu corselită înaltă din crêpe negru, bluza lengerie din limon alb.

Fig. III: Fustă din organdi de mătasă (orice culoare) cu panglici de satin încrustate orizontal, poate avea un bolero de satin la fel cu panglicile.

Fig. IV: Corsaj de satin „Cerise" (ca cireaşa) pe o fustă de organdi de mătasă, alb. Poate avea o scurtă haină cu mâneci.

Fig. V: Mică mantă cu capuşon, din fal roz, ca şi fusta largă, pe o bluză de orgamdi alb, brodat.

Fig. VI: Mantelet din catifea verde, sau merg rotunjindu-se, scurtând astfel talia, fără să o deplaseze.

Mantelet din catifea verde, sau merg rotunjindu-se, scurtând astfel talia, fără să o deplaseze.

Modele luate din Vogue.

magnificenţelor modei de seară

Cercetând aceste colecţiuni, te întrebi: „Trecutul este el la modă?" — Da, de sigur, totuşi moda nu-i toată numai din trecut. Creatorii modei, interpretează totdeauna sugestiunile din trecut conform exigenţelor unei poezii mod

Fusta largă se in stă-butonate (închelate cu nasturi) cu mâneci care coboară în colţ pe mână, sau merg rotunjindu-se, scurtând astfel talia, fără să o deplaseze.

Marele mantou de seară, face loc la nişte mante scurte cu capuşon.

Capuşonul va juca un rol în gama mantourilor de bal.

M. C.

CE ESTE SĂNĂTOS ?

Femeile însărcinate să se hrănească cât mai bine. Ele nu trebue să uite că au de hrănit şi copilul. Trebue să mănânce mâncăruri cari sunt substanţiale şi cari dau putere.

In primele şi ultimele 6 săptămâni ale sarcinei, să facă foarte puţină mişcare, iar între aceste intervale, să facă mişcare — dar moderat.

Femeile însărcinate să fie sub continua observare a medicului. Din timp în timp, ar trebui consultat doctorul şi făcute analizele necesare.

FEMEILE ÎNSĂRCINATE trebue să dea o atenţie specială sănătăţii lor

Ele sunt expuse multor deranjări, organele lor nu funcţionează normal, mai ales intestinele. Ele nu trebue să neglijeze scaunul. Un purgativ uşor este recomandabil. Purgativul ideal pentru femeile însărcinate este ARTIN, care are un efect uşor dar sigur, nu produce crampe şi nu duce la obişnuinţă.

ARTIN Purgativul femeii însărcinate

Un produs al fabricei Dr. WANDER S. A.

Erou la 15 ani

Un monument in amintirea unui voluntar francez

La Faouët, în Morbihon, s'a desvelit deunăzi un monument în amintirea lui Jean Corentin Carré, copilul-erou, care s'a angajat voluntar, sub un nume fals, la vârsta de 15 ani şi, luptând cu măreţie, a căzut la vârsta de 18 ani sub focul a trei avioane duşmane, după ce a dat pilda celor mai frumoase virtuţi ostăşeşti, după cum ne informează un ziar parizian.

Iată câteva însemnări din carnetul său de drum — biet carnet şcolăresc, cu pete de sânge şi noroi:

„Nu m'am angajat voluntar ca să fac să se vorbească de mine, ca să zică lumea: „Uite un viteaz!" Prefer să rămân necunoscut şi nu caut de cât mulţumirea mea personală că mi-am făcut datoria"....

Spicuind mai departe din carnetul său de şcolar, găsim o minunată pildă pentru tineretul nostru românesc:

„In acest război nu trebue spus: „Nu-i nimeni de prisos când e vorba să slujeşti Franţa!" Desigur că nu, căci toată lumea va contribui la mântuirea ei! Franţa are nevoe de toţi copiii ei, toţi trebue să fie gata, să se jertfească pentru ea!"

„Eu n'am să pot trăi sub jugul duşmanilor cari, în fiecare clipă, m'ar face să simt superioritatea lor; de-aceea m'am făcut ostaş".

Şi, mai departe:

„Viaţa'n sine nu preţuieşte nimic, dacă nu este bine împlinită..."

Iată şi ultimele rânduri ale confratele parizian că în micul ţăran breton se încrucişează cele mai înalte însuşiri ale rasei Ioanei d'Arc, Du Guesclin şi Bayard.

Aşa a fost în războiul cel mare, când şi România noastră şi-a simţit şi admirat eroii... Pilda copilului-erou al Franţei n'ar putea să nu afle vrednici discipoli şi la noi, unde tradiţia vitejiei o avem din strămoşi... Şi Dacii şi Romanii au fost deopotrivă de viteji...

L. I.

FESTIVALUL „REGELE CAROL I" LA TEATRUL NAŢIONAL

Conferinţa d-lui Camil Petrescu

In cadrul sărbătoririlor a o sută de ani dela naşterea celui dintâiu rege al României, a fost ieri la teatrul Naţional, un festival „Regele Carol I". Alcătuit sub conducerea d-lui Camil Petrescu, festivalul a avut sensul de a concretiza stilul de viaţă culturală şi istorică, din timpul domniei de aproape o jumătate de secol a marelui rege.

S'au făcut declamaţii din scriitorii reprezentanţi ai epocii şi s'au reprezentat două piese în acelaş scop de reconstituire istorică. Au recitat: d-na Sorana Topa: „10 Mai", versuri de V. Alecsandri; d. V. Valentineanu: „Castelul Peleş", versuri de Octavian Goga; d. A. Pop Martian: „O scrisoare dela Muselim-Selo", versuri de G. Coşbuc; A. Critico: „Dorobanţul", versuri de G. Coşbuc. S'a reprezentat apoi: „La Turnu-Măgurele", scenă în versuri de V. Alecsandri, jucată de Kitty Gheorghiu, N. Atanasiu şi C. Rădulescu; „Carmen Saeculare", poem de D. Anghel şi Şt. O. Iosif, jucat de d-na Tantzi Economu şi Gh. Ciprian. Această din urmă piesă a dat prilejul unor proecţii cu figuri din istoria românească, învederând o tehincă regisorală nouă şi interesantă, care a cucerit deplin publicul.

CONFERINŢA D-LUI CAMIL PETRESCU

Festivalul „Regele Carol I", a fost deschis prin conferinţa d-lui **Camil Petrescu,** directorul teatrului Naţional, care a încercat să înfăţişeze în ce constă măreţia figurii „Regelui Carol I".

Pentru cei de dinainte de război, — a spus d. Camil Petrescu, — Regele Carol I era un fel **de monitor sever al ţării,** de un nemaipomenit prestigiu **fizic.** Fizic în sensul strict al cuvântului. Statura Lui semeaţă, gravă, barba episcopală, privirea dreaptă, ca şi legendarul chipiu înalt şi teşit la spate, **împreună cu Imnul regal,** alcătuiau pentru românii de dinainte de război, o imagine de rege atât de desăvârşită, încât pot să vă spun cu preciziune că sentimentul tuturor era că nimeni nu şi-ar putea închipui un alt rege român decât imaginea celor 30 de ani de serbări populare, adică a Regelui Carol I.

Acest prestigiu nu era totuşi datorit, în conştiinţa supuşilor, marilor fapte istorice ale Regelui Carol I, căci memoria istorică a poporului nostru e puţin cam scurtă, şi lesne uită.

Era datorit, acest prestigiu, voinţei anume a regelui de a fi respectat, iar pentru acest **prestigiu nu al Lui ci al regalităţii,** căci El îi dădea un tâlc care depăşea cu mult biata înţelegere a contimporanilor. El a făcut neînchipuite sacrificii ale inimii Lui. A pus distanţă nu numai între El şi politicieni, nu numai între El şi toţi supuşii Lui, **dar chiar între El şi restul familiei Lui.** A fost un ierarh auster al regalităţii, într'o ţară de oameni inimoşi şi capabili de acte mari desigur, dar de atâtea ori zeflemişti, flecari şi plini de toane. A fost o lecţie de demnitate şi ţinută, care va mai acoperi istoria românească încă multă vreme, căci e de pe acum legendară.

Astăzi ştim că Regele Carol I a suferit nespus ca om, că a cunoscut toate mizeriile nerecunoştinţei omeneşti, că a avut clipe când răbdarea Lui era pusă la grea încercare, când ar fi vrut să plece şi să lase totul, **dar glasul datoriei a fost mai tare.** A rămas, iar astăzi, românimea înţelege că, rămânând, El a influenţat toată istoria română, că dacă ţara şi-a îndoit întinderea, că dacă poporul românesc a fost eliberat, că dacă astăzi luptăm să învingem greutăţile (şi trebue să le învingem), este datorită faptului că El, Carol I, a pus temelii unui regat mic, aşa de sigure, încât să se poată clădi pe ele edificiul de granit al unei Românii mari şi eterne".

Preţul abonamentului la ziarul UNIVERSUL este

Lei 750 pe un an
„ 380 pe 6 luni
„ 200 pe 3 luni

UZINELE COMUNALE BUCUREŞTI

PUBLICAŢIE

Se aduce la cunoştinţa generală că în ziua de 13 Maiu 1939, ora 10 a. m. se va ţine concurenţă cu oferte închise la sediul din str. Sărindar nr. 8—10 pentru aprovizionarea cu:

100.000 kgr. dughie.

Orice informaţiuni se pot lua în fiecare zi de lucru dela Economat numai între orele 11—12 a. m.

10533

CADOURI PENTRU ORICE OCAZIE DEPOZITUL ADMA 13 STR. COLUMBELOR

BOLI VENERICE

Tratament dela 9—12 şi 2—7

Dr. TULIU BLANC

BULEVARDUL CAROL No. 58 spre Statuia Rosetti

„Pieile roşii" sporesc cu 10 la sută anual

După o perioadă de decadenţă şi de micşorare a natalităţii, „pieile roşii" sunt în progres şi par hotărîte să-şi valorifice drepturile pe pământurile strămoşilor lor.

Se ştie că populaţia indiană, care e azi de 337.366 mii suflete, în 1888 era de 246.036 mii şi ea sporeşte cu 10% în fiece an, împărţită fiind la 35 de state, aşezate, cea mai mare parte, în vestul Statelor-Unite.

Câteva grupe importante subsistă în rezervele din Est. Sunt 6000 de indieni în statul New-York, apoi Cherokeii din Coralina şi Seminolii din Florida.

Dacă proprietăţile lor—anunţă un ziar parizian—sunt terenuri aride şi chiar pustii, unii indieni sunt totuşi extrem de bogaţi, mai ales cei din Oklahomca, unde au făcut averi din exploatarea petrolului.

Prosperitatea actuală a unor terenuri, care au fost odinioară ale lor, explică procesele intentate de ei guvernului american, care însă, în ciuda resurselor sale nu i-ar putea mulţumi pe toţi.

xx

Un transatlantic german la Constanţa

Constanţa, 10 Mai

Autorităţile portului nostru au fost înştiinţate că mâine dimineaţă va sosi la Constanţa, venind din Mediterana, transatlanticul german „General von Steuben", care întreprinde o croazieră, având la bord un mare număr de escursionişti germani, englezi, americani, etc.

Transatlanticul german, care vizitează portul nostru pentru a doua oară, va sta aci numai o zi.

Domnii abonaţi sunt rugaţi ca la orice reclamaţie sau schimbare de adresă să binevoiască a ne trimite eticheta cu care primesc ziarul, iar spre a fi prompt serviţi, la reînoirea abonamentului să lipească pe cuponul mandatului poştal eticheta abonamentului expirat.

No. 16

DIN

BIBLIOTECA JURIDICĂ de sub direcţiunea d-lui I. LUGOSIANU

conţine şi

LEGEA IMPOZITULUI PE AUTOMOBILE